

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: T. Z., narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2018, č. j. „X“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, ve znění doplnění ze dne 3. 4. 2018, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 1. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu, jímž bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2017, č. j. „X“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná s odkazem na § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), žalobkyni od 7. 6. 2017 zvýšila výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, který činil 10 779 Kč měsíčně, tak, že bylo stanoveno, že

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že s žalobou napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť podkladový posudek o invaliditě považovala za nepravdivý a nesprávný. Popsala průběh jednání předcházející vydání dotčeného posudku o invaliditě. I přes prodělanou úspěšnou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

operaci páteře nesouhlasila s deklarovaným zlepšením jejího zdravotního stavu, jelikož po nějakém čase po operaci se u ní začaly projevovat obtíže s páteří a kolenem. Nepovažovala za správné snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu prvního stupně. Přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od 7. 6. 2017 do 1. 11. 2017 nepovažovala ze strany žalované za proklientské a nesouhlasila s vyřízením stížnosti na postup při posuzování invalidity ze strany žalované.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu, navrhuje jeho přezkoumání posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

Ústní jednání před soudem

4. Žalobkyně při jednání soudu, kdy soud zrekapituloval správní spis žalované a Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, přednesla žalobu shodně s jejím písemným vyhotovením. K dotazu soudu sdělila, že se domnívá, že u ní přetrvávaly podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně i po 7. 2. 2018.
5. Pověřená pracovnice žalované odkázala v plném rozsahu na písemné vyjádření k žalobě. Soud provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 25. 10. 2018 (dále jen „posudek ze dne 25. 10. 2018“).

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumával v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jenž vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, jenž žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při němž se provádělo dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2018, jež nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu předloženého správního spisu zjistil soud s ohledem na meritum věci následující podstatné skutečnosti. Dne 29. 8. 2017 žalovaná vydala výše citované prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobkyni zvyšuje invalidní důchod pro invaliditu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Toto prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku vypracovaného MUDr. L. M., jež dospěla k závěru, že u jmenované je s ohledem na prodělanou operaci páteře dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem její pracovní schopnosti o 70 % s tím, že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. d) (bolestivý syndrom páteře s těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška“), pro které je stanoveno procentní rozmezí ve výši 50 % až 70% možné míry poklesu pracovní schopnosti posuzované, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. Dobu platnosti posudku stanovila posudková lékařka do 30. 6. 2018. V průběhu řízení byly vyřízeny stížnosti žalobkyně na podjatost a postup posudkové lékařky MUDr. L. M. a na nedoručování lékařského posudku a prvostupňového rozhodnutí.

9. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 2. 10. 2017 námitky, neboť nesouhlasila s datem přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně ode dne 7. 6. 2017 (den operace páteře), ale požadovala jeho přiznání již ode dne podání své žádosti o přiznání invalidního důchodu, tedy ode dne 22. 3. 2017. V rámci námitkového řízení nechala žalovaná vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 6. 11. 2017, jež zpracovala posudková lékařka MUDr. E. V. Ta opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobkyně byl v pooperační době od 7. 6. 2017 do 1. 11. 2017 dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. d) (bolestivý syndrom páteře s těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce, pokles její pracovní schopnosti činil 70 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 50 % až 70 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky neměnila. Avšak od 2. 11. 2017 je u žalobkyně dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. c) (bolestivý syndrom páteře se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce, pokles její pracovní schopnosti činí 40 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 30 % až 40 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. Posudková lékařka v rámci námitkového řízení v posudku uvedla, že provedení operace není důvodem k invaliditě III. stupně při předchozích minimálních neurologických nálezech. Je léčebným aktem, vyžadujícím určitou délku pracovní neschopnosti, spadající do řešení krátkodobé pracovní neschopnosti. Výše uvedené hodnocení invalidity III. stupněm pro operativní řešení bolestí bederní páteře bylo proklientské, lékařka zohlednila fakt, že žalobkyně je nezaměstnaná a bezprostředně po výkonu operace nebude schopna plnit ani podmínky uchazeče o zaměstnání. Lze jej tedy po určitou dobu respektovat, s datem vzniku invalidity III. stupně dnem operace. Nicméně stanovení kontrolní lékařské prohlídky až za rok nelze dle posudkové lékařky posuzující zdravotní stav v rámci námitkového řízení akceptovat. Po nezbytné rekonvalescenci, kdy ani před operací nebyly významné neurologické potíže a k operaci bylo přistoupeno, aby žalobkyně byla zbavena bolesti, bude žalobkyně schopna vykonávat lehčí práci administrativního charakteru. Proto posudková lékařka posuzující Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotní stav žalobkyně v rámci námitkového řízení dospěla k závěru, že ke dni jednání o námitkách zdravotní stav žalobkyně již neodpovídá invaliditě III. stupně, ale odpovídá invaliditě I. stupně. Na základě uvedeného posudku vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

10. Podle § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
  - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
  - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
  - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
  - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
  - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
  - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
  - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
  - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
  - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis – vyhláška.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 5. 1. 2018, tedy ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u ní byl dán pokles její pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 6. 11. 2017, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že posudková komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 25. 10. 2018. Žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc pak posudková komise dospěla ke shodnému závěru jako posudek o invaliditě ze dne 6. 11. 2017, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně v pooperačním období ode dne 7. 6. 2017 do 1. 11. 2017 byl 70 %, což odpovídá třetímu stupni invalidity, a ode dne 2. 11. 2017 se snížil na 40 %, což odpovídá prvnímu stupni invalidity.
18. Posudková komise konstatovala, že u žalobkyně byl od 7. 6. 2017 do 1. 11. 2017 dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. d) (bolestivý syndrom páteře s těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce, pokles její pracovní schopnosti činil 70 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 50 % až 70 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky neměnila. Avšak od 2. 11. 2017 je u žalobkyně dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pročez rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1, písm. c) (bolestivý syndrom páteře se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce. Pokles její pracovní schopnosti činí 40 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 30 % až 40 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění.
19. Komise konstatovala, že v době před provedením operace vzhledem k nevelkému objektivnímu neurologickému nálezu zdravotní stav žalobkyně nezakládal nárok na přiznání invalidity vyššího než I. stupně. Komise akceptovala uznání invalidity III. stupně v pooperačním období, tedy po operaci bederní páteře LLIF dne 7. 6. 2017 s přihlédnutím k ostatním onemocněním žalobkyně i k ostatním nemedicínským okolnostem, a to na dobu nezbytně nutnou. K operačnímu řešení bylo u žalobkyně přistoupeno na základě intenzivních subjektivních potíží při minimálním objektivním neurologickém nálezu s cílem řešit bolestivý stav. Při neurochirurgické kontrole dne 5. 12. 2017 byl konstatován velmi uspokojivý pooperační nález, plně vyhovující, limitující byly jen bolesti v oblasti sakroiliakálního kloubení vlevo výborně reagující na provedené obstríky. Při neurochirurgických kontrolách po operaci nejsou uváděna žádná doporučení ani úvahy o možném dalším operačním výkonu. Ke snížení stupně invalidity na I. stupeň přistoupila komise s přihlédnutím k dostatečnému odstupu od operace a při dobrém pooperačním nálezu, kdy došlo k ústupu bolestí zad a byl dobrý rtg. nález. Pooperační stav komise zhodnotila jako objektivně dobrý, VAS bederní je dle komise v regresi, subjektivně udávané potíže při chůzi jsou charakteru tíže v dolních končetinách, obtíže nemají Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kořenový charakter. Komise neshledala ani žádnou z dalších zdravotních obtíží žalobkyně za takovou, která by měla na jeho zdravotní stav závažnější dopad než předmětný VAS. Komise rovněž zdůraznila, že žalobkyně má středoškolské vzdělání a je jistě schopna i rekvalifikace k vhodnému pracovnímu zařazení.

20. Po souhrnném zhodnocení výše předestřené důkazy, který byl proveden při jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a za osobní účasti žalobkyně.
21. Lékaři posudkové komise a posudková lékařka posuzující zdravotní stav žalobkyně v rámci námitkového řízení, dospěli ke shodnému závěru ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně, a to že v období od 7. 6. 2017 do 1. 11. 2017 dosahovala 70 % a od 2. 11. 2017 dosahuje 40 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně splnila podmínku k přiznání invalidity prvního stupně a nikoliv invalidity třetího stupně dle zákona o důchodovém pojištění, přičemž pro dosažení invalidity alespoň druhého stupně je zapotřebí pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %. Proto soud dospěl k závěru, že žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí vycházela z řádně zjištěného skutkového stavu a žalobou napadené rozhodnutí je v souladu s tímto zjištěným skutkovým stavem.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil se závěrem posudku ze dne 25. 10. 2018, neboť tyto závěry soud vyhodnotil jako komplexní a zevrubně zdůvodněné, a proto za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem posudkové komise. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003–50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003–48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008–92, které jsou dostupné na www.nssoud.cz).
23. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Soud proto žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Současně soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve II. výroku rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly a náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 25. února 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)